

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Jánosi-utca 42. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmertelen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonczy-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyiltér-
és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pe itors tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczy-utca 24. sz., nemkülönb minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezlszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Rimaszombat, 1886. január 17-én.

A gömörmegyei magyar közművelődési egyesület, melyet még boldogult emlékü alispánunk tevékenysége hozott létre, s mely kivált az erdélyi közművelődési egyesület nagyszerű sikerén felbátorodva, utóbb ismét a tevékenység terére lépett, kiadta a mult év december havában tartott központi választmány ülésének jegyzőkönyvét. Az egyesület még 1884-ben keletkezett, — tehát egyike az elsőnek, melyek Magyarországon alakultak, — de az a lángoló lelkesedés, mely a hazafias érzelmű polgárokat egy közös cél elérése végett akkor összetömörítette, a fellobbanás után, majdnem két éven át, alig-alig sziporkázott, úgy, hogy a már megalakult egyesület, ez idő alatt alig adott némi életjelt magáról. Nem számítva az erdélyi közművelődési egyesületet, — melyben a lelkesedés Magyarországon még soha nem tapasztalt eredményben dicsőítette meg önmagát, — a többi, kivált felső-magyarországi egyesületek is, a mienket minden tekintetben felülmulók; a sajtó örömmel üdvözölte és karolta fel az egyesület eszméjét, bármely vidéken, vagy megyében keletkezett is, s ha lapot vettünk kezünkbe, alig volt oly szám, mely az egyes közművelődési egyesületek tevékenységéről ne hozott volna tudósítást. Az utóbbi két év története forradalomhoz volt hasonló, melyben a hazafias érzelmek szállottak sikra az idegen nemzetiségi aspirációkkal, — s nemzetünknek kiesinyje-nagyja sietett résztvenni e forradalomban, — észszel, pénzzel áldozatot hozni a magasztos ügy oltárára.

Sajnosan tapasztaltuk azonban, hogy rólunk, kik egykor az első között valánk, hallgat a krónika. A megalakult gömörmegyei közművelődési egyesület álom-

kórba sülyedt, mintha idegei eltompultak volna, — a felvidéki, pozsonyi, sárosmegyei egyesület napi renden állott, az erdélyi mindenfelé hódított, csupán a gömöri szunnyadt. A mily sajnosan tapasztaltuk azt, ép oly örömmel és hazafias lelkesedéssel üdvözöljük e pillanatban, mikor az előttünk fekvő jegyzőkönyvből arról kell meggyőződnünk, hogy egyesületünk a tevékenység terére kilépett s ezentul mi is meghozhatjuk áldozatunkat a hazafias ügy oltárán.

Az előttünk fekvő jegyzőkönyv kellő tájékozást nyújt nemcsak a multa nézve, hanem feltárja előttünk a jelen helyzetet is, melyből biztos kilátást nyerhetünk a jövőre. Megtudjuk belőle azt, hogy az egyesület vezetői minő intézkedéseket tettek a multban arra nézve, hogy az eszmét népszerűsítsék, hány alapító-, rendes- és pártoló tagot szereztek, s milyen a mérleg? Ez utóbbi tétel a legfontosabb, mert egyfelől ez a fokmérője a hazafias tettekben nyilvánuló önzetlen hazaszeretet melegének, másfelől meg kétségtelen az, hogy a mai világban minden ország támasza és talp-köve — a pénz. E nélkül nemcsak az államháztartás harmóniája, nem csak az egyesek vagyoni állása, hanem még az erkölcsi ézelokért küzdő egyesületek fennállása is megbomlik.

Közművelődési egyesületünk buzgó vezetői ismerik feladatukat, melynek célja a hazafias érzelmek terjesztése és ápolása. De ezt pusztá szónoklatokkal, nemes érzelmetől áthatott hirlapi cikkekkel elérni nem lehet. Lejárt az a korszak, mikor még elég volt az országban végighordozni a veszélyre figyelmeztető véres kardot, hogy a nemzet színe, virága lóra üljön a haza védelmére; századunk az átalakulás százada, melyben irány-eszméket kell dobunk az emberiség

piacára s nem szabad ott keresnünk a dicsőséget, hol férfi kebleken vérrózsák teremnek, hanem a béke fehér zászlója alatt eszmékkel küzdő férfiak csatájában, hol az igazságnak kell diadalra jutnia. Az igazságnak pedig talaj kell, melyen lábát megvetesse. Az eszme, melyért minden közművelődési egyesület harczol Magyarországon nemzeti műveltsége, melynek talaja az iskola s eszköze a nevelés. Pénz, pénz és pénz kell arra, hogy ovodákat állithassunk s népiskoláinkban a magyar nyelv tanítására és terjesztésére kitünő tanerőket alkalmazhassunk.

Lebegjen e ézel szeme előtt mindenkinek, ki kezébe kapta s elolvasta a gömörmegyei közművelődési egyesület központi választmányának legutóbbi jegyzőkönyvét. Győződjék meg belőle arról, hogy a Török Bálint buzgó elnöklete alatt újból tevékenységre lépett egyesületnek minő nehéz feladatot kell megoldania, hogy fáradságát — talán késő évek multán — siker koronázhassa; az egyszerű számadatokból s a fáradhatatlanul működő tagok buzgóságából merítsen lelkesedést a szent ügy pártolására, s kiki a maga módja szerint vegyen részt e békés háboruban, mert az egykor e téren kivívandó siker tudata bárkit is jobban boldogíthat egy megnyert csatánál.

Dr. V. S.

Megyegyülés 1886. január 16.

Fáy Gusztáv főispán délelőtt 9 és fél órakor üdvözölte a megjelent megyebizottsági tagokat s meleg szavakban emlékezett meg a boldogult alispánról, kiből elnöktársat, közügyeink szakavatott kormányosát vesztette el, ezzel a gyűlést megnyitja.

A gyűlés megnyitása után Ujházy Lajos főjegyző emelkedett fel, s remek beszédben festette Szontagh Bertalan jellemét, kormányzói képessé-

megesodálják a nagynevű Olyat, ki mint tudjuk, e nemes sporton kívül kiváló előszeretettel üz egy másik, nem oly testedző de alkamilag szintén bukást okozható sportot. Buzgó tisztelői közé tartozik szent Halifaxnak a szép Inkey báróné, valamint a junói természetű Coburg hercegné is. Nem is egy könnyen található csalogatóbb és szemkápázatóbb látványt, mint az estéknént villámfényvel világított jégpályát. A katonazenekarok játéka gyönyörködteti a zenekedvelőt, gazdag buffét, mosolygó Hébével várja az inyenczet, pompásan fűtött társalgó szoba a eszevegőket.

S míg előkelő társaságunknak a fővárosban időző tagjai itt adnak egymásnak kedélyes találkót, addig a mostoha társadalom szerensétlen áldozatai pár forint miatt a halálban keresnek menekülést a rideg jövő elől. A napilapokban részletes tudósításokat olvashattak arról a megrendítő családi drámáról, mely nemrég napokig tartotta izgalomban a fővárost. Az elhunyt Egressy Lajosban a ragaszkodó barátot veszítettük el mi, pályatársai, kik nemes gondolkodásmódját méltán becsültük, s tudományzomját mindnyáján csodáltuk. Hogy az a mély, hogy az a határtalan szeretet fordíthat öldöklő fegyvert önnön forrása ellen! Hogy a szennytelen becsületért mátyrhalált kelle mindannyioknak szenvedni! Elvetni az alig serdülteknek is maguktól szabad akarattal, hideg megfontolással az ifju, viruló életet, mely oly szép reményekre jogosított! Méltán fog el a megrendüléssel vegyes csodálkozás ezek felett, még ha tudjuk is, hogy az apát és családját a végtelenül gyöngéd, odaadó szeretet kapesa fűzte egymáshoz az életben s ez a szeretet egyesíté lelkeiket a kora halálban. Mily igazán zengi a költő:

... Nessun maggior dolore
Che ricordarsi del tempo felice
Nella miseria!

(Nincs annál nagyobb fájdalom, mint visszaemlékezni a szerensétlenségben a boldogabb időkre.)

Ők nem tudták ezt a fájdalmat elviselni, s megtört lelük itt hagyva a remény, a hit feldult romjait, egy szebb boldogabb hazába költözött.

A részvét angyala virasszon békés álmaik felett!

Kármán Zoltán.

T Á R C Z A.**Levél a fővárosból.**

— Saison-czikk, —

„Vig zene zendül . . .“ tánczó párok lejtenek tova a báltermek síkos parquetjén. Terpsichore vidám kultusza kezdetét vette s egyuttal a pajzán Amor apró eselszövényei sűrűn foglalkoztatják a társas köröket. Minap hallottam egy jellemző szerelmi történetét en miniature. Van t. i. nekem egy kilencz éves apró ismerősöm, ki ez évben tanulja a rövidített osztás rejtelmes mesterségét, üres órái egyikében pedig most kezd megismerkedni a tánc édes gyönyörűivel. Állandó párja egy aranyfűrtű, kékényszemű, nyolcz tavaszt számláló angyalka, ki talán nem csinálja elég kecsesen a pas de deux-t, de mindenestre elég elragadó arra, hogy egy fogékony szívű gavallért „szerelemre gyulaszson“, mint az én Palikám nagy komolyan mondá. A minék következése az volt, hogy Palika egy szép napon, megtakarított zsebpénzén ritka áldozatkészséggel egy . . . levelező-lapot vásárolt, s epedő szerelmi vallomását rábizva, s a j á t k e z ü l e g nyújtotta át a piruló imádottnak. Hangzott pedig a szerelmi vallomás imígyen: „Bájos nagysám, bájai szerelemre gyulasztották keblemet, boldogítsa viszonszerelmével hü imádóját X. Palit.“

Hogy az imádot mit válaszolt, azt nem jegyezte fel Klio, de az tény, hogy mikoron a Palika szülei e lovagias lépésről tudomást vettek, az nap hősöm kénytelen volt kedvencz nyálksága: a vanille-crème-ről lemondani, a mi képzelhetőleg szivigható fájdalommal töltötte el.

Természetesen sokkal tágabb és gyakoribb tere nyílik a komolyabb galanteriának a városligeti tó tükör sima jégén. Mennyi fagyos szív kienged, mennyi bájos test jó édes hevületbe ezen a bizonytalan, zord talajon. Valóban érdekes paradoxon! A kis Amor legmélyebb pongyolája, jobban mondva pongyolatlansága daczára, fűrgén s ernyedetlenül végzi tisztét, és tegyük hozzá, hogy fényes sikerrel, mert hisz többnyire nem szoktak koresolyáznai a . . . a gardes-des-dames-ok.

Tarka-barka sokaság lepi el a téres, jól gondozott pályát. A tehetősb társadalom minden osztálya képviselve van, s a legfesztelenebbül élvezi az egészséges és könnyű sport gyö-

nyöreit. Egy-egy művész ónjára méltó jelenet le-lekötí a szemlélő figyelmét egy pillanatra, tarka silhouette képek kergetik egymást gyors egymásutánban.

Szeszélyes kanyarulatokban siklik tova mellettem egy kipirult arcú fiatal pár. Ugy látszik, egészen új az ismeretség, mert a leányka alig-alig meri ifjára vetni hamiskás tekintetét. Hanem formás karja egész bizalmasan nyugszik a társában, Karesu dereka kecsesen hajlik a fordulókna. Nemi irigykedéssel tekintek utánuk, mikor egyszerre . . . hopp, szeleburdi fiatal diák ütközik beléjük, s ők elvesztik az egyensúlyt. A kis leány még valami egyebet is elvesztett, kísérője vidám kacajára. Ime! a mai divat folytán Marienbad nélkül is meg lehet hölgyeinknek fogyni.

Amott délczeg fiatal ember tréfalkozik gyöngéd s kistermetű társnőjével. Demokritost emlegeti, a ki igen kis nőt vett feleségül, s mikor barátai e miatt gonyolták, elméskedve felelé: „A rossz közül mindig a legkisebbet kell választani.“ Bizony inkább dicsérhetik szives olvasónőim udvariasságáért azt az egyszerű angol matrózt, ki a tengerparton sétáló Bath hercegnő szép szeméit csodálva, így szólította meg őt: „Engedje szép hölgy, pipámat szeméi tüzénél meggyujtanom.“ Valamint az egyszerű gasegnei, ki a felé repülő kő előtt mélyen meghajolt, úgy, hogy az a háta mögött állót érte, méltán mondhatá: „Lám az udvariasság sohasem árt.“

De hát a jégén természetszerűleg fagyosabb alkalmi bókakat hallani. Annál több esipős élcezt s viszhangzó kacaját. Egy helyütt testes seladon térdel hölgye előtt, a meglazult koresolya esavarok rendbehozásán fáradozva. Könnyen úgy járhat, mint a nagy Gibbon, ki meglehetősen embonpoint-je daczára, szerelmi hevében azt a meggondolatlanságot követte el, hogy térdre borult a bájos Necker asszony előtt. „De uram, — szólott a szép asszony — keljen hát fel!“ „Asszonyom, képtelen vagyok rá“ sohajtá a szerelmes bölcsész.

Egy-egy „eseményt hangos és tartós derűtség követ. Persze, hogy a nézőközönségnek van benne legnagyobb része. A népszínház isteni Ilkája is átvette ez idén a néző szerepét, lovagja Oreyz báró kíséretében. Ott látni a főuri társaságok hősét, az örökifju Rohonczy Gidát; a Zichyek, Andrásnyak, Dessewffyek, Liphayak szintén szép számmal vannak képviselve. A művész világból Márkus Emilia és Helvey Laura körül öszpontosul a közönség érdeklődése; a politikusok közül

gét, s kereste azon osztatlan népszerűségnek okát, melynek a megboldogult központja volt, e két szóban találta s találhatja fel „dolgozott mindenkéért” s e két szó bizonyára többet mond minden szobornál, mert ez „monumentum aere perennius” Végül indítványozza, hogy az elhunyt emléke jegyzőkönyvileg is megörökíttessék s a jegyzőkönyvi kivonat díszesen kiállítva a gyászoló családnak megküldessék.

A főjegyző classicus és költői képekben gazdag beszéde mély benyomást tett a jelenlévőkre s a be-terjesztett indítványt Hevesy Bertalan indítványára azzal bővítette ki a közgyűlés, hogy a főjegyző emlékbeszédét egész terjedelemben jegyzőkönyvbe iktatni, Szontagh Bertalan arezképét a megyei gyűlésterem számára lefestetni elhatározta.

Majd Ujházy Lajos, mint h. alispán terjeszti elő elő szóval az ügyek állását, melyből kiemelik azt, hogy a megyei pénztárak a főispán elnökele alatt kiküldött bizottság által megvizsgáltattak s teljesen rendben találtattak.

Tiszolc város előjárósága és képviselőtestülete ellen, minthogy a megyei főhatóság, illetve a megye mellőzésével, városi közvagyonot idegenített el, a fogelmi eljárás megindított. — A Gortva szabályozásánál állítólag elkövetett mulasztásokról szóló nyomozatok bevégeztek s az ügy végleges elintézése folyamatban van.

A jelentés tudomásul vétele után felolvastattott a nyomozó bizottságnak a Kovács Ákos megyei államépítészeti hivatalfőnök által a közmunka és építészeti ügyek tárgyában tett feljelentések érdemében eszközölt felülvizsgálatairól vezetett következő jegyzőkönyv:

Jegyzőkönyv.

Felvetett Rimaszombatban 1885. évi december hó 15-én Gömör-Kishont t. e. megye törvényhatósági bizottságának f. évi 9912. és 10282. számú végzése nyomán a Kovács Ákos kir. mérnök által feljelentett visszaélések felderítése tárgyában.

Jelenvoltak: Dapsy Vilmos elnök, Csider Károly, Latinák Rudolf, Farkas Ábrahám, Marton János, Máriaassy Andor, Fáy Barnabás bizottsági tagok, Szumrák Pál kir. országos középítészeti felügyelő, mint miniszteri kiküldött, Kovács Ákos kir. mérnök, Lukács Géza megyei II-od aljegyző, mint ezen bizottság jegyzője.

Kiküldött kir. országos középítészeti felügyelő jelentése kapasan a panaszba tett műtárgyakról felvett szakvéleményét 15. darabban betérjeszti, s szóbelileg bejelenti hogy a nyustya-klenóczyi uton levő átereszt és tiszolczi kisebb áteresztől szerkesztett vizsgálati jegyzőkönyvek eltévédtek, s így azokat be nem mutathatja, egyébként azonban ezen áteresztökre vonatkozó jegyzetei kezénel vannak.

Minélfogva felhivatván jelentést tevő miniszteri kiküldött, hogy ugy a nyustya-klenóczyi uton levő, mint a tiszolczi kisebb áteresztől is újabbán készítsen szakvéleményt, — ezen felhívásnak eleget tesz, s azt két darabban betérjeszti.

Felolvastván a panaszba tett egyes műtárgyakra vonatkozó műszaki lelet:

1. Amennyiben a feleli hid tényleges állapota a felülvizsgálati jegyzőkönyvben foglalt adatoktól eltérőnek találtattott, t. i. a padlózat nem az előirt 65., hanem csak 50 szélességben lett előállítva, — az építkezés szabálytalannak mondatik ki; — tekintve azonban, hogy a régi 5 méter széles hid méretében teljes épségben tartott fenn, s ezen hid terv szerint csupán padlózattal volt ellátandó, az pedig a hid alapzatának teljesen megfelelőleg eszközöltetett, — s tekintve, hogy azon értékülönözött, mely a hid padlójának az előmért és költségvetéstől esetlegesebb területben lett lerakása által mutatkozik, az által, hogy a hidhoz a költségvetésbe fel nem vett 3 drb hosszgerenda tételet, mely a megyei országúti pénztárból külön nem díjaztatott, minthogy a 3 hosszgerenda értéke a költségvetésben felszámított, azonban elő nem állított padlózat értékével a kiküldött szakértő és panaszt tevő Kovács Ákos kir. mérnök bemondása szerint pár krajczár híján azonos, ezen műtárgy körüli eljárásnál roszbizalmosság nem, hanem a mennyiben a tervezet a tényleges állapottól és illetve szükséglettől eltérőleg készítettet, — s viszont a kivétel a tervezetnek nem megfelelőleg foganatosított; a tervezetben fel nem vett 3 drb hosszgerenda alkalmazása pedig az alispáni hivatalnak sem előzetesen, sem utólag be nem jelentetett, — felületesség tényállása állapítható meg.

Mihez képest azon kérdés eldöntése, hogy a felesen kiutalványozott ezen csekély különözött visszakövetelések e vagy sem, a tek. megyei bizottsági közgyűlésnek tartatik fen.

2. A sajó-püspöki hidat illető szakértői lelet bővebb tanulmányt és megfontolást igényelvén, egyelőre iratokhoz csatoltatik.

Konstatálattik azonban azon tény, hogy a hid karba hozatalához ez idő szerint tetemesebb összeg fordítandó, s hogy a kiküldött szakértőnek bizottságunk előtt tett szóbeli kijelentése szerint, habár biztosan nem állapítható meg, vajjon a hid átvétele alkalmával annak alkotó részei már romlásnak indultak-e vagy sem, mindazonáltal a mennyiben Beliczay László nyugalmazott főmérnök a hidat 343 frt 42 krral karba hozhatónak véleményezte, a püspöki uradalom által kifizettetett ezen összegnek mikénti felhasználása tárgyában az alispáni hivatalhoz javaslatot be nem adott, s ez által mulasztást követett el.

3. A putnok-breznobányai utvonalon Putnokon a „Kacsá” vendéglőnél épített hid, a mennyiben az nem a tervezet szerint egyenes, hanem haránt alakú szárnyakkal épített — noha az ekképen tett építés műszaki szempontból kifogás alá nem vétetett, — a szabálytalanság ténye konstatalva van; s amennyiben a szárnyfalak a 6 méter helyett 0-12 méternyi, az ellenfalak pedig 0-6 méter helyett csak 0-2 méternyi mélységgel állítottak fel, itt az alapfalazat fejében tényleg kiérdemelt díjon felül a szakértői utánszámítás szerint a megyei országúti pénztárból 55 frt felesen lett a kir. államépítészeti hivatal által kiutalványozás végett javaslatba hozva.

4. A harkács-ratkói utvonalon Alsófalú határában épített

hid ügyeit illetőleg, tekintve, hogy a megejtett műszaki vélemény szerint az a tervezettől eltérőleg kevesebb munka és anyag felhasználásával építettet, a szabálytalanság kétség kívül, s jölehet, a vizsgálat a kedvezőtlen idő miatt a műtárgy minden részére foganatosítható nem lévén, a kiszámítás sem volt eszközölhető, mindazonáltal a mennyiben a hidépítő Csörnök István 1884. évi 308. napló szám alatt gyümölcsöző kezelés végett betett 40 frt biztosítéka még kiutalványozva nincs, addig is, míg a részletes kiszámítás megtörténhet, ezen biztosíték, tekintve, hogy a törvényhatóságnak vállalkozó ellen közvetlen kereseti joga is van, — visszatartandó volna.

5. A putnok-breznobányai utvonalon Rihó községben épült hid padozatánál 33-49 négyszög meter kisebblet 117 frt 86 kr. értékben lett konstatalva, melylyel az országúti pénztár jogtalanul terhelte meg.

Ezen hid felmérésénél azon hibás eljárás követett el, hogy a ferde alaku műtárgynál a hosszúság és a merőleges szélesség helyett a hosszúság és ferde szélesség vétetett alapul, mely eljárás a szabálytalanság bélyegét viseli.

6. A tiszolczi temetőnél és savanyúvíz forrásnál levő átereszeket illetőleg konstatalttik, hogy a kir. államépítészeti hivatal felülvizsgálati lelete, melyben az mondatik ki, hogy a hid helyreállítása és munkája szilárdan és méreteiben az engedélyezett előmértetben foglalt méretekkel tökéletesen egyezőleg hoztattak kivételbe, a tényállással annyiban nem egyezők, amennyiben a költségvetésben nem fejtő, hanem tölgyfa deszkák lettek felvéve, s ennek ellenére a padlózat fejtő deszkákból alkalmaztattak; szabálytalan tehát a bemutatott jelentés és felülvizsgálati jegyzőkönyv. Tekintve azonban, hogy maga az előirányzat ezen hidak kipadlózását oly alacsony árra szabta, meg, mely mellett azoknak tölgyfa deszkákkal való ellátása az ottani helyi viszonyok szerint kivihető sem volt, helyt foghatónak mondatik ki, Beliczay László nyugalmazott kir. főmérnök azon menteközése, mely szerint a lithographirozott mintából a szokott „tölgyfa” szó tevdesből nem lett a tényállásnak megfelelőleg kiigazítva.

7. A nyustya-klenóczyi uton a rimamurányi olvasztó és Klenóczy község között levő hid időközleg árvíz által összedőlővén, a régi állapot ki nem pihatható, ezen ügyre vonatkozólag ily körülmények között Kovács Ákos kir. mérnök által a vád elejtetik.

8. A putnok-breznobányai utvonalon Fűrész község határában épült hid az előmért és költségvetésnek megfelelően létesítetvén, ezen műtárgy iránt emelt vád tárgyalannak bizonyult.

9. Ugyanezen utvonalon a fűrész nagy hidat érdeklőleg Kovács Ákos kir. mérnök iratokhoz csatolás végett betérjeszti az általa mult évi július hó 7-en Kubinyi Gusztáv szolgabíró és Pauer Károly utbiztos jelenlétében a fűrész árvíz által elsodort hid állapotáról felvett jegyzőkönyvet, s bejelenti, hogy azon hidnak felépítéséhez előleges engedély nélkül azért látott, mert egy időlegesen hid létesítése 200—300 frtba kerülvén, ezzel az uti alapot megterhelni nem kívánta, de e mellett méltán tarthatott attól is, hogy a bekövetkező őszi idő alatt a hid felépítése keresztül vihető nem is volna.

Marton János bizottsági tag azon kérdésére, vajjon egy oly hid falazata, mely alappal ellátva nincs — mint a milyennek panaszt tevő által ezen hid lenni állítottatott — utólagosan alappal ellátható-e, s így ellátva az tartamos használatra alkalmas-e? Szumrák Pál kir. szakértő igenlő feleletet ad, de azt, hogy epen ezen esetben ily munkálat létesíthető lett volna-e azért nem állapíthatja meg, mivel a kérdéses műtárgyat az árvíz utáni közvetlen állapotban nem látta. Melyek után tekintetbe véve, hogy a panaszba tett műtárgy a hivatalos szakértői szemle foganatosítása előtt lebontatván annak tulajdonképeni állapota konstatalható nem volt, feljelentő kir. mérnök jegyzőkönyvileg felvett lelete pedig a panaszolt nyug. kir. főmérnök által becsatolt szakértői lelettel és a kihallgatott tanuk valómáival merev ellentétben állván, oly alakra, melyre a bizottság véleményét megnyugvással helyezhetné, rendelkezésére nem állottak. Minélfogva a vádnak ezen műtárgyra vonatkozó része elejtetik.

10. A rimabánya-kokovai utvonalon Kokova községben az alsó malomnál levő hid az előirányzat és költségvetéstől eltérőleg nem kő, hanem faanyagból építetvén, a kereseti összeg helytelen alapon kiutalványozottan mondatik ki, s ezzel a szabálytalan eljárás ténye megállapíttatik.

11. Az oszgyán-szélezi utvonalon F.-Zsaluzsány község határában épült átereszt az előmért és költségvetéstől eltérőnek találtattott, dacára annak, hogy a felülvizsgálati jegyzőkönyv szerint az az előmérttel mindenekben megegyezőnek mondatik; a szabálytalanság ténye tehát ezen műtárgynál is konstatalva lett.

12. A rimabánya-kokovai törvényhatósági uton Rimabánya határában épült átereszt a tervezettől eltérőleg épült s ennek dacára a felülvizsgálati jegyzőkönyvben az állittatik, hogy ezen műtárgy a terv és előmért követelményeinek mindenben megfelelő, mulasztás konstatalttatik.

13. A putnok-tornaljai törvényhatósági uton Reeske és Kővees között, ugyszintén a csetnek-pelsűcz-nagy-szlabosi uton Matolay tagos birtokánál továbbá a roznyó-poprádi utvonalon Nagyszeverés mellett épült és az Ochtinától Róchfalvaig található átereszt, minthogy az államépítészeti hivatal telekkönyvének hiányosságánál fogva és a műtárgyak szabálytalan jelzése miatt az ezekre vonatkozó iratok kiküldött miniszteri biztosnak rendelkezése alá nem adattak, vizsgálat tárgyálul vonhatók nem lévén, ezeknek, valamint a pelsűcz csetnek-nagyszlabosi uton Ochtina és Rochfalva közötti 2 átereszt és végre a pelsűcz-liezei uton Harkács és Lieze közötti 2 átereszt megvizsgálása is, mely átereszt a bekövetkezett kedvezőtlen időjárás miatt vizsgálat alá vehetők nem voltak; ha és a mennyiben a vizsgálat megejtését a tek. megyei bizottsági közgyűlés szükségesnek tartaná a közelebbi tavaszi időre halasztatnék el.

Ezekhez képest felhivatik feljelentő Kovács Ákos kir. mérnök, hogy a jelen jegyzőkönyvben jelzett iratokat közelebbi bizottsági ülésünkre okvetlen adja rendelkezésre, és illetve m. iktató igénybe vételével az alispáni hivatal irattárból felkerestetvén, mutassa be.

Közelebbi bizottsági ülésünk után a befejezett műszaki leletek Szumrák Pál kir. országos középítészeti felügyelő urnak oly megkereséssel rendeltetnek megküldetni, hogy a szabálytalan építkezések nyomán, megyei országúti alapunktól helytelen véleményezés alapján kiutalványozott összeg mennyi-

ségét, pontos számítás útján minden egyes műtárgyra nézve állapítsa meg, mely kiszámítás alapját képezhesse a törvényhatóság által esetleg Beliczay László nyug. kir. főmérnök ellen indítandó keresetnek.

Végül néhai Szontagh Bertalan volt alispánnak ez ügyre vonatkozó emlékirata iratokhoz csatoltatik.

Ezek után a jegyzőkönyv bezárattott.

Kelt mint fent.

Melynek meghallgatása után felolvastattott a boldog emlékü Szontagh Bertalan alispánnak ugyanezen ügygyel kapcsolatos azon memoranduma, melyet a halála előtti napon fejezett be.

Nem tartjuk érdektelennek e művet egész terjedelmében olvasóinkkal megismertetni a következőkben:

Tekintetes megyei bizottság! A megyei kir. államépítészeti hivatal jelenlegi vezetője, Kovács Ákos kir. mérnök által folyó évi július hó 10-én 614. szám alatt a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési miniszteriumhoz beadott feljelentés érdemében, s az abban ezáltalosan felhozott ténykörülményekre nézve, megelőzőleg is felvilágosításul szükségesnek tartom észrevételeimet a következőkben előadni:

Mindenekelőtt megjegyezni kívánom, hogy a jelentés elvezetést, irányát és a választott utat méltóan elítélte a törvényhatóságnak a folyó évi október hó 12-én tartott bizottsági közgyűlése ez érdemben hozott határozatával, — de elítélte a megyei közvélemény is egyhangulag, — s hogy ezen közmegejtkezés és felháborodás magát a jelentés lényegét is jogosan illetheti-e? — épen a tekintetes kiküldött bizottságnak lesz alkalma és feladata eljárása által megállapítani; — e részben tehát előzetesen nyilatkoznom nem szükséges, fenntartom azonban magamnak minden egyes esetben megadhatni a szükséges felvilágosításokat, hogy a feladásban foglalt inuatiók valótlansága bebizonyíttassék.

Már ez alkalommal kifejezést kívánok adni azon nézetemnek, miszerint a feljelentő egész szereplése, a személyes bosszu kifolyása, melynek tulajdonképeni okát azon körülmény képezi: miszerint Kovács Ákos az 1879-ik évben kir. segédmérnöki minőségben az itteni kir. építészeti hivatalnál alkalmazásba állván, — hivatalos működésében követett mulasztások, szolgálati hibák és haszonvéhetetlensége következtében rövid idő alatt áthelyeztetett.

Ezen előzménynek tulajdonítható, hogy a mint jelenleg a hivatal vezetésével megbízott, még minden alapos idők nélkül már előlegesen is merev ellentétbe helyezte magát velem, első találkozásunk alkalmával nyilvánított azon határozott kijelentésével, hogy utépítési ügyekben műszaki véleményét nem hajlandó az alispáni hivatal nézetének sem alávetni, sem azt észszerűségi szempontból módosítani sőt e tekintetben az alispántól sem tanácsot, sem semminemű utasítást el nem fogad, midőn pedig ezen helytelen eljárás következményére figyelmeztettem, és annak oka iránt kérdeztem, azon sértő nyilatkozattal felelt, hogy ezt azért teszi, mert az én eljárásom incorrect és helytelen, — természetesen, hogy ezen goromba nyilatkozata más válaszmot nem lehetett, mint hogy vele a személyes érintkezést lehetetlennek nyilvánítva, hivatalos szóból kiutasítottam. — E merev állapont szükségképeni következménye volt később, különösen a díj-tétőn tervezett átereszt, és esetneki malomárkon átvezető hid kérdésében kifejűdött ellentét, s azon valóban neveltséges műszaki vélemény, melyet jelentésében kifejezni jónak és a hivatal reputációjához méltónak látott, — mely szakvéleményét azonban a bizottsági közgyűlés, mint minden gyakorlati alaposságot nélkülöző, egyszerűen mellőzött. — Annymira feltűnő a kir. építészeti hivatal vezetőjének jelenlegi szereplése a megyében, miképen azon meggyőződést kelti fel önkénytelenül, hogy ő már előlegesen a botrány hajhászt tüzte ki hivatalos működésének tulajdonképeni céljául. Hivatalos működése érdemileg el fog birálatni épen a tekintetes megyei bizottság eljárása folytán a közgyűlés által a nyilvánosság terén, — de hogy működése megbénítja a közmunka ügy kezelését, kiszámított szándékos akadekoskodása megkárosításával jár az országúti pénztárnak, — azt már jelenleg is egész határozottsággal állíthatom.

A mi a jelentésnek egyes pontjait illeti, — annak első tételét, melyben azon állítás foglaltatik, hogy az egész közmunkaügy, a tervezés, munkakiadás, végrehajtás, ellenőrzés és pénzkezelés egy minden ellenőrzést, de műszaki ellenvetést vagy tanácsadást el nem tűrő kézben, az alispán kezében összpontosul, — minden alapot nélkülözött valótlanságnak kell ki nyilatkozattanom, s egyedül kiszámított célzattal a már előbb jelzett botrányhajhászt végett felhozottan kijelentem.

A közmunka ügy kezelése és ellenőrzése a megyebizottsági közgyűlés határozata folytán és megbízásából a megye alispánjának kezébe van letéve. Ezen megbízásból kifolyólag hivatalos kötelességében áll, minden uti-ügy végrehajtását a legszigorubb ellenőrzéssel kíséreni, — a tervezéstől a munka kiadás, végrehajtás, felülvizsgálat és végvizsgálat befejezéséig. A kezelés az alispán hatáskörébe utaltatván, minden uti-ügy eskis tudtával és jóváhagyása után hajható végre. — Mind-ezen eljárásánál azonban az alispán szorosán alkalmazkodott bizottsági közgyűlési jegyzőkönyveinkben ez érdemben hozott s a részletekre is kiterjedő és így az oly nagyon hangsúlyozott közmunka szolgáltatási szabályrendelet alkatasát teljesen feleslegessé tevő közönséges végzések és határozatokhoz.

Minden uti-ügy elintézésénél pedig 1868-ik évtől kezdve, az állami utakon foganatosított építkezésekre nézve szabályrendeletileg megállapított módozatokhoz hasonló eljárás követetett; minden műtárgy, minden uti munkálat szükségessége ugyanis: a járási szolgabírák által bejelentetvén, vagy az államépítészeti hivatalnak tudomására jutván, a kir. építészeti hivatalhoz azon felhívás mellett tétetett s tétetik át, hogy a munkálatok észszerű kivételére véleményes jelentését, a költség előirányzattal együtt további intézkedés végett adja be.

A kir. építészeti hivatal a költségvetést elkészítvén, az, az alispáni hivatal által felülvizsgáltatik, s a munkálat kivitele, annak eredménye szerint — az országúti pénztár terhére engedélyeztetvén, a munkálat tervszerinti kivitelével rendszerint a kir. építészeti hivatal bizatik meg, és pedig oly módon, hogy a munkálat kivitelét alkuegyezmény vagy árlejtés útján biztosítsa, s a szerződés jóváhagyását végett mutassa be.

A szerződés jóváhagyván az alispáni hivatal által, az összes terviratok a munkálat végrehajtásának műszaki ellenőrzése és annak befejeztével a munkálat felülvizsgálata végett az államépítészeti hivatalnak kiadatnak.

Világosan és határozottan ki kell nyilatkoztatnom, hogy minden nagyobb szerű, költségesebb és fontosabb hid és ut-
építési ügy jóváhagyása, engedélyezése, s általában az ezekre
vonatkozó intézkedések megtétele végett, a megyei bizottsági
közgyűlésnek esetéről-esetere bejelentetik és fentartatik.

A vállalati munkabérek mindig a felülvizsgálati jegyző-
könyvben foglalt műszaki vélemény és elszámolás alapján utal-
ványoztattak ki, valamint a végvizsgálati jegyzőkönyvben a
kir. építészeti hivatal részéről nyilvánított vélemény alapján
utalványoztattak ki letétből a jótállási határidő leteltével vál-
lalkozó biztosítékai is.

Az uti építkezések kiadásánál és végrehajtásánál évek
során ezen eljárás követtett.

Ugyan jóhiszeműleg miként lehet ebből azon következtetést
levonni, hogy minden uti-ügy vezetése, végrehajtása és
pénzkezelés is az alispán kezébe lenna összpontosítva? — nem
szándékos elferditése-e ez állítás a tényleges gyakorlati eljárás-
rának? — azt a tekintetes bizottság ítéletére bízom.

De épen ily láncozolata a valótlanosságoknak a feljelentés
további állításai.

A munkálatok kiadása mindenekben egyezően a megyei
közgyűlés által követtett eljárással és gyakorlattal, rendszerint
alku-egyezmény vagy árlejtés útján történt és pedig a kir. épít-
észeti hivatal közbejöttével, — azonban voltak egyes esetek,
midőn némely kisebb munkálatoknak házi kezelés mellett
leendő végrehajtása úgy a közgyűlés, mint az alispáni hivatal
által is engedélyeztetett, s a munkálat fogyanatosításával az il-
lető járás szolgabírája is megbízott, ha:

a) a munkálat házi kezelés mellett végrehajtását — az
ut távol fekvésénél és a munkálat esékelyebb fontosságánál,
vagy vállalkozó nem jelentkezésénél fogva, már az építészeti hi-
vatal véleményezte.

b) ha a munkálat kivétel a helyi viszonyok és körülmé-
nyekhez képest ez uton az országúti pénztárra nézve előnyö-
sebbnek találtatott.

A házi kezelés mellett végrehajtott munkálatokra nézve
határozottan kikell jelentenem, hogy ilyenek csak kivételképen
fordultak elő, s az e módon teljesített kivételi költségek, egy
esetben sem haladták meg az előirányzott és engedélyezett
összeget, legtöbb esetben pedig tetemes megtakarítás volt az
országúti pénztár javára elérhető.

Ebből következtetve ez intézkedés és eljárás előnyös
volt-e az országúti pénztárra, és helyes volt-e az alispán in-
tézkedése? — ismét teljes megnyugvással a tek. bizottság
ítéletére bízom.

A feljelentésnek az utak állapotára, a közmunka ledol-
goztatására és felhasználására vonatkozó része, annyira magán
viseli az alaptalan gyanúsítás bélyegét, annyira ellenkezik a
minden szemlélő által megfigyelhető valósággal, hogy az fej-
tegetés és bővebb felvilágosítást nem igényel. Jellemző bizon-
nyítéka a feljelentő kir. mérnök a helyi viszonyokat és az
utak állapotát illetően teljes tájékozatlanságának, de más rész-
ről világot vet eljárásának rosszhiszeműségére is, miszerint
szemben a megye közönségének köztudomásával, alig két hó-
nap ikté után, mely idő alatt sem a megyei utvonalon ál-
lapotáról meggyőződést, sem az uti ügyek kezelésénél alkal-
mazott rendszer megbirálásához szükséges tájékozást szereznie
fizikailag teljes lehetetlenség volt, — eleg merész a valóság-
gal merőben ellenkező tényeket gyanúsító vádként feltüntetni,
hogy a nagyhangzú vádak által, a megyei közigazgatás vez-
zetését minden alap nélkül ketes világlatba helyezze.

Ezen botrányos eljárásra csakugyan nem lehet jogosult-
tabb bírálat, mint a közfelháborodás és megvetés, melyet el-
lenében a megyei bizottsági közgyűlés is kifejezett.

Tekintetes megyei bizottság! Kovács Akos kir. mérnököt
az alattomos vádakodás terére követni nem akarom, ily köz-
megvetést érdemlő esekeményt, sem jellemmem, sem állá-
ssommal megegyezőnek és megengedhetőnek nem tartok, de
miután nevezett mérnök, megbízhatatlansága, erőszakoskodásai
a hatóság irányában tanúsított merev ellenszégülése, közmeg-
botrányozást keltett magaviselete, és hivatalos teendői körül
tanúsított hanyagsága, az uti ügyek körül előforduló teendők
teljesítését lehetetlenné tette, sőt teljesen megakasztotta, a köz-
ügy érdekében elengedhetetlen kötelességemnek tartom üzeli-
meit a tekintetes megyei bizottság tudomására hozni, azokat
hiteles adatokkal bebizonyítani, s ennek folytán tisztelettel fel-
kérni, hogy nevezettnek fegyelmi eljárás alá vételét, hivatali-
tuli elmozdítását, mindenestre pedig itteni további hivata-
loskodását leendő felmentését, s más megbízható egyénnel
leendő helyettesítését javaslatba hozni és szorgalmazni mel-
tőztassék.

A fentebbiekre vonatkozó adatokat ezek után következők-
ben van szerencsém előterjeszteni:

1. A rozsnyó-betleri utvonali áthelyezése, a nagyméltó-
sági m. kir. közmunka- és közlekedési miniszteriumnak 1884.
évi november hó 21-ről 35064. sz. a. kelt rendeletével is jó-
váhagyatván, időközben azonban ezen utáthelyezést illetően
akadályok merültek fel, annak megállapítása végett, valjon
csakugyan az ut áthelyezés, vagy a régi vonalon levő partok
levágása eszközöltessék-e? újabb tárgyalás megtartása válván
szükségessé, e czélra általam határnapul a folyó évi június hó
5-iké a helyszínen Bettlér községébe kitézetett, s a tárgyalás-
hoz az államépítészeti hivatal főnöke is meghívatott. A tár-
gyalás közben a partok levágására gróf Andrássy Manó bet-
leri birtokos 3000 frt ajánlatot tevén, az érdekelt Bettlér és
Nadabala községek pedig bizonyos meghatározott mennyiségű
természetbeni közmunkát ajánlván fel, felhívtam Kovács Akos
kir. mérnököt, hogy a rendelkezésre állott tervezet és költség-
vetés átvizsgálása s a helyszínenek megtekintése után, adjon
megközelítő véleményt legalább arra nézve, valjon a rendelke-
zésre álló pénz és természetbeni közmunka ajánlattal, s az e
czélra felhasználható megyei közmunkával, le lehetne-e a kér-
deses partokat annyira vágtatni, hogy az által az utvonalon a
közlekedési igényeknek és kívánalmaknak megfelelőleg kiigaz-
zathassék, mely felhívásomra nevezett kir. mérnök mereven
azzal válaszolt, hogy e tekintetben felhívásomnak eleget nem
tesz és nem tehet, mert neki e czélból az egész utvonalat új-
ból lejtmezéni kellett. Mely nyilatkozat a tárgyalások további
folytatásához teljesen megakasztván, a nélkül, hogy az ügy
érdemére nézve megállapodás jöhetett volna létre, miután ismételt
felvilágosításaim folytán is nyilatkozatától eltérni nem akart, a
tárgyalás eredménytelenül be kellett fejeznem és feloszlatom.
ezen magatartását illetően egyébiránt nagyon jellemző, hogy
midőn Rozsnyóra visszamentünk, végig nézve az utvonalon azt

jelentette ki, hogy a megajánlott pénzzel és közmunkával a
partok levágása eszközölhető lenne.

2. Herezeg Coburg Fülöp ő kir. fenségétől átvett vám-
utak murány-jolsvai szakaszára mult év őszén a hercegi ura-
dalom által nagyobb mennyiségű fedanyag lett kiszállítva, és
az utvonallal együtt átaladvá, ezen fedanyagunk közmunkával
leendő megtörtetése tehát a megyei hatóság által elrendeltetett
s midőn folyó évi június hóban Kovács Akos kir. mérnökkel,
Nagyroőze városában a Marajf dűlőből leendő patakna a me-
gyei utvonalon keresztül a völgyi folyóba leendő levezetésére
szükséges árok kijelölése végett megjelentem, a járási szolgabí-
ró és utibiztos által bejelentetett, hogy a hercegi uradalom
által a murány-jolsvai utvo. alra kiszállított fedanyag felapró-
zása megtörtént, s mennyiben az utvonali átvétele iránt folya-
matba volt tárgyalások miatt az előbbi év őszén fedanyagot
nem kapott, s e miatt nagyon megromlott, intézkedést kértek
tétetni az iránt, hogy az utvonalon készen álló fedanyag által-
vetések s kiszórása elrendeltesék, felhívtam és utasítottam
tehát Kovács Akos mérnököt annak szabályszerű megvizsgálá-
sára és átvételére. ő azonban ezt kereken megtagadta azon
indokból, mert az nincsen szabályszerűt nagyságu kupokba ber-
rakva, s a járási szolgabíró, uti-biztos, Nagyroőze városi polgár-
mester és főjegyző jelenlétében — talán, hogy engemet előtűk
compromitáljon, — világosan kijelentette, miszerint mindaddig,
míg a kérdéses fedanyagot szabályszerű rakásokba össze nem raka-
tom, azt átvétetni nem fogja, hiába igyekeztem őt felvilágosítani,
hogy az nem mennyiség, hanem megtörtetést tekintve, csak mi-
nőség tekintetében felülvizsgálendő, kijelentéséhez azután is ko-
nokul ragaszkodott, úgy, hogy az átvétellel a szolgabíró és
utibiztos kellett megbíznom, s annak elterítését mérnöki átvé-
tel nélkül elrendeltem.

3 or. Kovács Akos mérnök f. évi június hóban a eset-
nek-rozsnói utvonalon, a Csetnek városi malomárkon, és a
tiszlecz-djeli uton, utibiztosai jelentés alapján egy hidnak és egy
áteresznek újból leendő építését tulságos költséges tervezet
mellett hozta javaslatba, a nélkül, hogy ezen hidakat látta, meg-
vizsgálta, s az újból építés szükségessége iránt meggyőződést
szerzett volna, minél fogva szükségesnek láttam, mielőtt újból-
építés engedélyeztetett volna, azokat szabályszerűleg megvizs-
gáltatni, mely vizsgálatnak a mint az az % és % alatti ide mellé-
kelt iratokból kitűnik, eredménye az lett, hogy a csetneki malom-
árkon levő hid 80 frttal kiigazítható, a djeli áteresz pedig két
méter helyett, egy méter szélességben felépítve rendeltetésének
teljesen megfelelt, mihez képest a megyei közgyűlés, a csetneki
malomárkon levő hidnak kiigazítását rendelte el, a djeli átereszre
vonatkozó költségvetést pedig, annak helytelenségét maga is
belátván, Kovács Akos mérnök átdolgozta, s ezáltal az ország-
úti pénztár mintegy 350 frtot tevő hasztalan kiadástól meg-
mentetett.

4-szer. A hnyilecei utvonalon f. évben házi kezé-
s mellett teljesített utépítés vezetésével és közvetlen felügyeletével
az államépítészeti hivatal főnöke lévén megbízva, Kovács Akos
mérnök, az alispáni hivatalhoz egy uti számlát nyújtott be,
ezen utvonalon folyó évi július hó 29-én teljesített munkálatok
megszemlélése és felülvizsgálata alkalmából, miután azonban
tudomásom volt arról, hogy nevezett mérnök azon időben a
kérdéses utvonalon, minthogy akkor ott a munkák szünetel-
tek, nem lehetett, e tekintetben a 3 % alatti mellékelt hivata-
los vizsgálata eszközöltettem, melyből kitűnt, hogy Kovács A.
mérnök a kérdéses időben a hnyilecei utvonalon nem volt, és
így az általa érvényesítés végett beadott utiszámla hamis, és
valótlanoságot tartalmaz.

5-ör. Hivatalos kötelességeinek hnyag teljesítése, s a
Kovács Akos mérnök által elkövetett mulasztásokra vonatkozó-
lag elégnék tartok ez alkalommal annyit megjegyezni, hogy a
herzeg Coburg Fülöp ő kir. fenségétől átvett vámutakon,
nevezetesen pedig Nagy-Rőcze és Murány felett egy-egy át-
eresznek újból építésére a hercegi uradalom egyesrészeig
kötölezve lévén, az erre vonatkozó tervet és költségvetést, is-
mételt sürgetésre mind ez ideig, tehát 8 hónap lefolyása alatt
be nem adta, a Tiszlecz-Murány-vernári utvonalon f. évben
megalapított előköltségvetés szerint engedélyezett munkálatok-
ra vonatkozó terveket és költségvetéseket mai napig el nem
készítette, ugyanezen utvonalon az utibiztos jelentése szerint
kiigazítást igénylő 14 hid és áteresz, s a nyustya-klenőzei és
a rimabánya-kokovai utvonalon leszakadt hidak kiigazítására
vonatkozó javaslatot és költségvetést, mindamellett, hogy arra
a szolgabírói jelentés alapján sürgősen utasítva lett, huzamo-
sabb idő lefolyása után ez ideig is be nem adta, — a f. évben
megyei utvonalaikra kiszállított fedanyag átvételére vo-
natkozó járásoknál jelentések beadásával ez ideig is hátrál-
lékban van, s ez által lehetetlenné teszi, hogy a hiányok pótlá-
sára iránt, a jelen év folyama alatt s a kedvező idő felhasználá-
sával, idejében intézkedni lehessen, mulasztása által pedig
előidézi azon nagy veszteséget, mely a közmunka hátrálékoknak
az év végeig leendő le nem dolgozása folytán a megyei
közalapot megterhelendő. — Végre a hnyilecei utépítésre vo-
natkozó számadását, a mely czélra az államépítészeti hivatal
rendelkezésére 2328 frt 05 kr. lett utalványozva, közgyűlési
határozat s ismételt sürgetés ellenére, bár ezen utvonalon
november hó első napjaiban műszaki felülvizsgálata is megtör-
tént, beadni mind ez ideig elmulasztotta.

Kötelességei teljesítésének elmulasztása, már a megyei,
közigazgatási bizottsági ülésben is, miután a legközelebbi bi-
zottsági ülésben havi jelentését be nem adta, az államépítészeti
hivatal ügyköréhez tartozó ügyeknek előadását pedig el-
mulasztotta, sőt az ülésben meg sem jelent, s helyettesítésével
hivatalársát meg nem bízta, — olyatén határozat meghozata-
lát tette szükségessé, melynél fogva jövőre hasonló mulasztá-
soktól leendő tartózkodásra s hivatalos kötelességeinek pontos
teljesítésére utasítottatott, — a mint azt a 4 % alatti mellékelt
végzés igazolja.

Ezenfelül az irattárban levő adatok számos más ügybeni
késedelmes eljárását és mulasztását bizonyítják, sőt nincs rá
eset, hogy ha bár valamely műtárgy kiigazításának szükségé-
ről a hely színen tudomást szerzett, annak kiigazítása iránt,
saját kezdeményezéséből jelentést tenne, — mit hivatal szem-
élyzete előtti nyilatkozata szerint azért tesz, — hogy nekem
mentül több bosszúságot és kellemetlenséget szerezzen.

De hivataloskodásának ideje alatt meg kellett győződnöm
az iránt is, hogy az általa fennen hangoztatott műszaki tudomá-
ny magaslátat fitogtató bogara mellett, a megyei utak kö-
rül teendőkből kifolyó kötelességeit nem is ösmeri, a megyei
uti ügyeket illető jelentéseit, a törvényhatóság jogtalan és sza-
bálytalan mellőzésével, a nagyméltóságú magy. kir. közmunka

és közlekedési miniszteriumhoz terjeszti fel, s ez által zavaro-
kat idéz elő, sőt még egy egyszerű költségvetés elkészítésére
sem képes, és épen ezért, az eddig beadott költségvetéseket,
mindig Munczart József kir. alnérnök által készítette, azon
egy pedig, melyet a hámszárító mellettí hid kijavítására vonat-
kozólag maga készített s melyet 5 % alatti van szerencsém
ide mellékelni, minden bírálaton alól áll, s a nevezett mérnök
műszaki tudományos jártasságát kiválólag jellemzi. Különben
ezen hid kiigazítása körüli eljárása, melyet feleslegesnek tar-
tok itt ez alkalommal részletezni, az uti ügyek körüli helyte-
len eljárását is feltűnően igazolja.

6-szor. Erőszakoskodó természetének igazolására — bár
ez szorosan reám nem tartozik — kénytelen vagyok felemli-
teni azon bánásmódot, melyben az építési vállalkozókat s hi-
vatalának személyzetét részesítette, s ez utóbbiak irányában, a
mint a közhir beszéli, kvalifikálatlan gorombásokai mellett,
tettelegességre is vetemedett, és a megyeházánál levő hivatalos
helyiségben közbetrányt idézett elő, — minek folytán a város
értelmisége által fennebbi esekeménye és alattomos feladása
miatt, a hivatal tekintélyének rovására és hátrányára, közmeg-
vetésben részesítették.

És ezen egyéniség, tekintetes megyei bizottság! erkölcs-
bírói szerepre hiszi magát feljogosítottnak, hogy kárhóztató
ítéletet mondjon a törvényhatóság, esekély személyem s a
tisztkarnak, az uti ügyek elintézésénél és a pénzkezelésnél kö-
vetett hűség, becsületes és részrehajlatlan eljárása felett, sőt
a mint a leküldött rendeletből látszik, botrányos feladása a
nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési miniszterium-
nál némi részben még hitre is talál, sőt egyszerű felterjesz-
tésére a megyei székháznál ingyen használt és a czélának meg-
felelő hivatalos helyiségnek, a törvényhatóság meghallgatása
nélküli elhagyására s az állami kincstárnak jelen nyomasztó
helyzetében indokolatlan kiadással megterhelhetése mellett,
240 forint évi bár mellett más hivatalos helyiségnek berbe-
vételére feljogosították, ugyancsak egyszerű felterjesztésére,
Munczart Józsefnek — ki a hivatali személyzet egyedüli hasz-
nálható tagja volt — rögtön áthelyezése elrendeltetik. Végre
az oszgyáni hidnak sokkal tetemesebb költséggel leendő kiigazí-
tása — habár arra szükség egyáltalában nem lehetett, a már
helyben hagyott tervezet, költségvetés és építési szerződés
hatályon kívül helyezése mellett engedélyeztetik, mind oly in-
tézkedések, melyeket én — legalább magamnak — megma-
gyarázni nem tudok, s a közérdekszempontjából indokoltak
nem mutatkoznak.

Mind ezek után, bemutatva 6 % alatti az utiügyek elinté-
zésénél alkalmazásban és érvényben levő rendszert, főbb voná-
saiiban előtűntető munkálatot, azon tiszteletteljes kéressel jár-
lok a tekintetes megyei bizottság elé, — hogy Kovács Akos
k. mérnököt a feladásában foglalt, s a megyei hatóság és eseké-
ly személyem irányában folhozott vádaknak részletezésére
kötelezni méltóztassék, — hogy alkalmam legyen az utiügyek
körül követtett szigorú és becsületes eljárást az ez ügyre vonat-
kozó hivatalos iratokból igazolni, — s vádjainak alaptalanságát,
egyes esetekre vonatkozólag is bebizonyítani.

Az iratok felolvasása után Szentiványi Arpád,
Ujházy Lajos, Hunvay Zoltán, Bornemisza László és
Dapsy Vilmos felszólalása után elfogadtatott az állandó
választmány jelentése és indítványa, mely szerint Ko-
vács Akosnak az alispán és tisztkar ellen tett vádjai
minden alapot nélkülözvén, rágalomnak bizonyultak;
Beliczay László nyugalmazott főmérnök ellen pedig
fentartván a megye a helytelen felszámítás által ille-
téktelenül kiutalványozott, s eddig is feltűntetett s ez-
után feltűntetendő összegek iránti visszkereseti jogát,
tekintet el arra, hogy az illető nyugdíjaztatott, megke-
resí a megye a közlekedésügyi miniszteriumot, hogy a
megindítandó fegyelmi eljárásra a törvényes alapot
adja meg. — Kovács Akosra nézve, kinek eddigi mű-
ködése a megyénkbeni maradási lehetetlenné tette,
kimondta a megyegyűlés, hogy okadatolt felterjesz-
tésben innen más megyébe leendő áthelyezését az
illető miniszteriumnál sürgetendi.

A megválasztott megyebizottsági tagok, minthogy
ellenök semmi kifogás nem emeltetett, megerősítették.

Elfogadtatott az állandó választmányak azon in-
dítványa, miszerint tekintettel arra, hogy a megyeház
helyiségei, ha annak egy része mint eddig alispáni
magánlakásul foglaltatik el, az egyes hivatalos helyi-
ségek számára nem elegendő, mondassék ki, hogy
jövőre az alispán a megyeházban csak hivatalos helyi-
ségeket tarthat: magánlakásról pedig gondoskodjék.

Tiszteletbeli jegyzőkké Madarász Samu és Mária-
ássy László kineveztetvén, a hivatalos esküt leteszik.
Több miniszteri rendelet tudomásul vétele után
a több mint 150 tagból álló gyűlést a főispán bezárta.

Hírek és vegyesek.

A gömői ág. ev. esperesség felügyelőjévé a Rozsnyón
f. hó 12-én összegyűlt értekezlet Valentiny István bugyikfalai
lelkész indítványa értelmében, egyhangulag Szentiványi Arpád
orsz. képviselőt jelölte ki, a mit mi annak készségesebb öröm-
mel veszünk tudomásul, mert a jelölt ritka erélye és kitűnő
hazafisága egyenesen azon nehéz és nagyfontosságú állomás
betöltésére hivatott.

Városi orvossá Rimaszombában e hó 14-ikén Dr.
Szabó Károly választott meg. Mi őszinte örömmel üd-
vözljük e fontos állomáson a megválasztottat s kívánjuk, hogy
tudományát minél szélesebb körben érvényesíthesse a szenvedő
emberiség javára!

Esküvő. Burszky Etelka kisasszony, Burszky Sámuel
tekintélyes polgár leánya, e hó 16-ikén esküdték örök hűséget
Meszlényi Zoltán hatvani tanítónak. — Az esküvőt ke-
délyes örömlakoma követte az örömapa házában, melyben a
rokonok, barátok és ismerősök nagy száma vett részt. Kísérje
áldás és szerenese az új párt!

Lapunk mult számában közöltük azon gyászjelentést,
mely a közönséget Roffi Borbély Lászlóné szül. Szathmá-
ry-Király Borbálának elhunytáról értesítette. Az idő

rövidsége ekkor nem engedte, hogy e széles körben ismert honleányok, a családi élet éltető napjának, a szegények és ügyefogyottak hájapolójáról érdemlegesen megemlékezhettünk volna. — Most annyival inkább megteszük ezt, mert még füleinkbe esengenek azon szavak, melyeket a megdöcölött ravatala felett Ruszky Gyula ref. lelkész hangzatosított, előttünk áll a kép, melyben az elhunyt érdemeit temetése alkalmával e hó 11-ikén élénk varázsolta. Női önfeláldozás, gondos anyai szeretet, hártárt nem ismerő áldozatkészség, szívesség, nyájosság és könyörületeség jellemezték e fellépésében arisztokrata, szívében demokrata nőt, s mindezen kiváló erényeket puritán vallásos érzelmei díszítve övezte körül. Így állította őt élénk a lelkesítő ihlet, így ismertük mi is őt, s ennek adott kifejezést a tisztelőknek azon imponáns serege, melyet a tisztelet, elismerés, részvétel és hála temetésére még a távoli vidékekről is összehozott. Fényes könyv ragyogott a szemekben, de fényes volt a temetés is, minőt régen látott János, de ne is lásson egy hamar. — A temetés fényét nagyban emelte a minden rendű és rangú érdeklődő közönség, a helységek, városok és testületek küldötte, de emelte a jánosai derék érdeklő kar is, mely szabatos hatást keltő gyászénekeivel mindenkit méltán meglephetett. — Bizony-bizony nem kevés elismerés illeti meg azokat, kik ez énekkart összehívták és vezetik, hanem méltó elismerés koszoruzhatja azon egyszerű polgárokat is, kik üres idejüket nem idő és pénzparáló szórakozásra feccsérlik, de örömmel járulnak a művészet mindent nemesítő oltára köré. Mi, kik a gyászszertartáson megjelentünk azon tudattal távoztunk el Jánosból, hogy míg nagyjaink között oly honleányok akadnak, mint a megboldogult volt s hol a köznépből azon szellem él, mely e község kiesnyét és nagyját az egyetértés és önképzés felé viszi, addig a magyar nemzet jövője felett kétségbe esni nem lehet.

Hirtelen halállal haltak el e hét esütörtökén özv. Lengyel Pálné urnó 84 éves korában, és tegnapelőtt pénteken este idb. Martinelli Antal, szab. Rimaszombat város főerdésze 66 éves korában, kedélyes beszélgetés közben, mindketten szív-szélhűdés következtében. Legyen nyugalmuk csendes, emléküket áldott!

A rimaszombati egyesült prot. főgymnasium tanári kara tegnap tartott gyűlésében elhatározta, hogy 50 frral a gömörmegei-, 100 frral pedig az erdélyi közművelődési egyesület alapító tagjai közé lép, s Baksay István igazgatót megbizta, hogy erről az illető egyesületek igazgatóit értesítse. — Minden esetre oly elhatározás, mely tiszteletünket a legnagyobb mérvben megérdemli, mert ebből az tünik ki, hogy e tanári kar nemcsak saját körébe hirdeti a fölvilágosodás és hazafiasság eszméit, de a távollevők hasonló irányu működését még anyagi áldozatokkal is támogatja.

Farsang falun. A köznépbelében alakult dalárdák évről-évre fenyesőbb bizonyosságát adják életrevalóságuknak. — Magasztos czél által lelkesítette, a farsangi napok alatt igazán családias jellegű táncvígalmait, melyekből „dal, bor, lány” soha sem hiányzik, mindinkább inkább szélesebb tért kezd hódítani a művelt közönség körében is, hogy egy mondjam: kezd a figyelmet maga iránt felbuzdítni. A paloták lakói bevegynének a kunyhók lakói közé, s elfelejtve azt a végtelen választalat, melyet a születés állít ember és ember közé, úgy találják, hogy „jó minékünk itt lenni.” — Ime, alighogy beköszöntött a várva-várt farsang, odaállott az elsők közé a simonii dal- és olvasó-egylet, megtartván folyó hó 10-én hangversenyyel összekötött jótékonyczélú táncvígalmát. De daczára a kedvezőtlen időnek, a siker úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben teljes mértékben megfelelt a hozzáfűzött reményeknek. A szép számmal összesereglett díszes közönség, míg megjeleneése által egy magasztos ügy — a népbelében alakult dal- és olvasó-egyletek — iránti meleg érdeklőségének adta fényes bizonyosságát, addig magának is valóban élvezetes estét szerzett. A simonii dalárók alig remélt praecisióval adták elő a legművésziessébb darabokat, melyeket a közönség elismerő tapsviharakkal jutalmazott, s a hangverseny után a díszes közönség egész reggelig lejté a harmaczi jól szervezett zenekar ropogós eszardásait. Sőt a mi falusi bálokban újdonság — volt két négyes is, melyek közül az első — köszönet a rendező ügyességének — 10 pár által táncoltatva, elég jól sikerült. A táncvígalmak a nemes czélra elég szép jövedelmet hozott. Az elért sikerért a rendezőseget s annak élén Vathay Laszlo karelnök és Csizy Miklós énekvezér urakat illeti mindenestire az elismerés, kik is szíves fáradozásaikért, az élvezetes értéket fogadják e helyen is őszinte elismerésünket. Ime így telnek a farsang napjai a falun. Ne vonakodjunk azért néha-néha a köznépből közre sem kirándulni, vezessük, műveljük őket, hiszen e szegény hazának oly igen nagy szüksége van nemes eszmékért lelkesülő igaz honfiakra, honleányokra. Ne feledje senki sem, hogy a ki a népbelében alakult, nemes és magasztos czélért küzdő egyletek iránt érdeklődve, azt tetteleg is támogatja, a közművelődés oltárára viszi el áldozatát. r--i.

Adatok a zsidó anyakönyv vezetéséhez. Tornamegyéből Gömörhöz csatolt 7 községben az 1880-iki népszámlálás alkalmával összesen 59 zsidó lakott. Jelesül Barkán 7, Borzován 8, Dernőn 10, Hárskuton 4, Kovácsvágyon 4, Lucskán 16, Sziliczén 10. — Ez összeg Grosman Fábán kerületi rabbi hivatalos értesítése szerint a lefolyt 5 év alatt csak annyiban változott, hogy Barkán 1882. január 30-ikán és Sziliczén 1884. január 2-ikán egy-egy leány gyermek született, halálozás pedig egy sem fordult elő a 7 helységben. Mi nem kételkedünk az illető rabbi hivatalosan kiállított anyakönyveinek hitelességében, de akadhatnak olyanok, kik a fiu gyermekek be nem írását az általános hadkötelezettségi, a halálesetek elhallgatását pedig — ha ugyanis voltak ilyenek — a százalékolás kijátszásának tarthatják. — Mint értesülünk ez ügy vizsgálat tárgyát képezi s hisszük, hogy ennek eredménye, el fogja oszlatni az itt-ott felmerült kételyt.

„The Gresham” életbiztosító társaság Londonban. E társaság 1885. évi november 17-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyben előterjesztették az 1885. június 30-án lejárt 37-ik üzleti évről szóló jelentést. E jelentés főtételei a következők: A lefolyt üzleti év eredménye igen kedvező volt; benyújtottak 7394 biztosítási ajánlatot több mint 66.393.200 frankra, melyek közül a társaság 6138 ajánlatot több mint 53.422.465 frankkal elfogadott, s a megfelelő kötvényeket kiállította. A díjbevétel, levonván a viszontbiztosításért fizetett összeget, 14.185.366-47 frankra rugott, mely összegben az első év-

nek 1.952.450-42 frank biztosítási díja is befoglaltatik. A kamatszámra 3.740.702-30 frankot tett s a díjbevételhez esatolva, a társaság évi bevételét 17.926.068-77 frankra emelte. — A társaság a lefolyt üzleti évben életbiztosítási kötvényekre 6.639.527-81 frankot fizetett ki a társaság. A kiházasítási és vegyes biztosítási ügyletekből eredő és lejárt követelések összege 2.919.240-73 frankra rugott. Kötvények visszavételére 1.157.927-19 frankot fordított a társaság. A biztosítási alap, melylyel a társaság a szerződésekből kikötött feltételek teljesítését biztosítja, 3.944.971-26 frankkal emelkedett. Az aktívák az üzleti év végén 89.282.500-94 frankot tettek. E mérleg felállításánál vételáron bejegyzett értékek értékfelettele nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak, s így azonnali nyereség forrásául nem tekinthetők. Ennek az értékfelettelnek azonban nagy jelentősége van; mert konszolidálja ama garanciákat, melyeket a társaság nyújt. Tőkebefektetések: 1.935.056-15 frank a brit kormány értékpapiraiban, 1.942.687-40. az indiai és gyarmatkormány értékpapiraiban, 13.841.232-29 frank más államok értékpapiraiban, 1.725.190-02 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és garantált értékpapirokban, 29.870.022-60 fr. vasuti- és más kölesőnykötvényekben, 14.620.450 frank házakba, melyek közt a társaság bécsi és bpesti házaai vannak, 12.722.801-15 fr. jelzálogokban és 14.470.095-93 frank különböző biztosítékokban.

Hivatalos közlemények.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. földművelési miniszterium leirata értelmében, ismételtén felhivatnak ugy a magán tenyésztők, mint a községek, hogy a mennyiben tiszta véru magyar 2½ éves, továbbá: 1½—2 éves — berni, simmenthali, kuhlandi, pinzgaui, möllthali, algaui bikáik volnának — eladóik? — ezen szándékukat — folyó évi január hó 24-ig alólírtthoz sziveskedjenek bejelenteni.

Hasonlóan felhivatnak, mindazok — kik „a fent nevezett fajokból” saját tenyésztésre, — vagy községi csordákba — esetleg kedvezményi árak és fizetések mellett — a magyar miniszteriumtól óhajtanak bikákat szereznii, — hogy ezen szándékukat alólírttnál, folyó évi február hó 10-ig közölni sziveskedjenek. — Kelt Rimaszombatban, 1886. január 10-én.

Farkas Ábrahám,
Gömörmege közgazdasági előadója.

Pályázat.

200. sz. — Elhalálozás folytán üresedésbe jött kövi körjegyzői állomásra — melynek javadalmazása évenkénti 500 forint fizetés és természetbeni lakásból áll — ezennel pályázat hirdetik.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy az 1882. évi I. t. cz. 6. §-ának megfelelően felszerelt folyamodványukat folyó 1886. évi február hó 15-ig alólírt szolgabíróhoz annyival inkább adják be, mivel a későbbben beérkező folyamodványok figyelembe vehetők nem lesznek.

Végül megjegyeztetik, miszerint a hivatalos magyar nyelven kívül még a tót nyelvnek bírása is multhatatlanul megkívántatik. — Jolsván, 1886. január hó 12-én.

Maléter Ede, járási szolgabíró.

Felolós szerkesztő: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Haszonbéri hirdetmény.

Alólírt közhírré teszi, hogy a nagy-szuhai közbirtokosság tulajdonát képező nagy-szuhai korcsmáregale s épületek a husvágási joggal együtt folyó 1886. évi márczius hó 18-tól számítandó három évi időtartama folyó évi február hó 7-én a helyszínen fognak többetigérés útján bérbeadni, mely helyre és időre az árverelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a leteendő bántpénz 150 frt.

Kelt Nagy-Szuhán, 1886. január hó 13-án.

Kovács Alajos, közbirt. igazgató.

Farsangi divattudósítás.

Van szerencsém Rimaszombat város és vidéke mélyen tisztelt közönségének becses tudomására hozni, miszerint a bekövetkezett farsangi idényre raktáramban az alant megnevezett báli-czikkék nagy választékban kaphatók:

RUHAKELMÉK:

Chaschemir: dupla szélességű, különféle színben;

Crepp: sima és virágos, dupla- és szimpla szélességben;

Atlasz és tarlatán: minden színben;

Atlasz mosó és szatén bellés;

Moll és battiszt-elair, továbbá:

Báli köpeny, legyezők és esipkekendők,

Glace- és selyem-keztük minden színben és hosszúságban.

Blond- és tüllesipkék, szalagok és rücsök,

A legjobb minőségű **miederek** minden színben.

Uraknak: nagy választék mindenféle **ingek, gallérok, kézelők, nyakkendők** és **keztükben.**

Különös figyelmébe ajánlom a nagyérdemű férfi közönségnek a raktáramon levő fekete **salon-dosking** és **peruvien szöveteimet,** a melyekből kívánatra — rendes szabóm által — a legizlételjesebb öltönyök elkészítését — pontos kiszolgálattal mellett, — jutányos áron felvállalom.

A nagyérdemű közönség becses látogatását kérve, maradtam teljes tisztelettel

Rimaszombat, 1886. január 15.

LANDAU A. FIA.

Meghívás.

A nagyrócezi kölesönös segélyszövetkezet — az alapszabályaiban kitűzött ügyek elintézése czéljából, — folyó évi február hó 2-ik napján délután 2 óraker tulajdon helyiségében tartandó

Közgyűlésre

a szövetkezet összes jogositott tagjait tisztelettel meghívja

Nagy-Rőczen, 1886. január hó 5-én

Hlavács Sámuel,

igazgatósági elnök.

Hirdetés.

Az otrokoesi malom birtokosai az Otrokoes határában fekvő **malmot,** illetve vízimalom jogot, a hozzá tartozó ingatlannal együtt, szabad kézből **örökáron eladni** hajlandók.

Előnyösebben fogadtatnék oly vállalkozónak ajánlata, ki hajlandó lenne a rozant állapotban levő malomnak ujjaépítését oly feltétel mellett eszközölni, hogy az építkezés költségei s díjai, a malomnak s tartozékainak előre megállapítandó bizonyos évi haszonélvezete által lenne kiegyenlített.

Ajánlatok Tornallyára **Kovács Miklós** ügyvédhez küldendők.

Hirdetmény.

8325. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincst. jogügyek igazgatósága** végrehajtatónak **Barezai József** végrehajtást szenvedő elleni 3 frt 33 kr. bírság és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Putnok községben fekvő a putnoki 205. sztkvben loglalt allodialis zsellér házhelyen épült s Barezai József tulajdonába tartozó 360/330. sz. házra s a beltelek haszonélvezetére 300 frt. a putnoki 235. sztkvben foglalt allodialis zsellérségen épült Barezai Józsefet tulajdonjoggal illető 382/347. számú házra s a beltelek haszonélvezetére az árverést 160 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi márczius hó 5-ik napján délelőtt 10 óraker Putnok községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis a putnoki 205. sztkvki ingatlanra 30 frt, a putnoki 235. sztkvki ingatlanra 16 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1885. évi december hó 4-ik napján. A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Fornét, kir. tszéki elnök.